

jfr. § 14, stk. 1, og der vil således bl. a. være mulighed for at opnå lån eller garanti for lån til filmens produktion samt mulighed for at få tilskud til nedbringelse af et eventuelt tab på filmen. Ved forevisning af sådanne film tilbagebetales billetafgiften til producenten, jfr. lovforslagets § 10, stk. 1, og producenten får andel i ydelsen i medfør af forslaget § 14, stk. 2, nr. 3.

Bestemmelsen i stk. 2 åbner mulighed for, at film, der opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 2, men ikke betingelserne i stk. 1, nr. 3 om dansk indspilningssprog og overvejende dansk kunstnerisk medvirken, alligevel kan godkendes som danske, såfremt den danske kunstneriske indsats findes at berettiggere dertil.

Der tænkes med denne bestemmelse især på film, der produceres af danske selskaber med sigte på det internationale marked, og som derfor ønskes indspillet på et fremmed sprog eventuelt med en udenlandsk instruktør eller et antal udenlandske skuespillere i betydelige roller. Det afgørende for sådanne films godkendelse som danske efter bestemmelsen i stk. 2 vil være, at de — uanset at de ikke indspilles på dansk — alligevel rummer en dansk kunstnerisk indsats af en vis vægt, således f. eks. dansk drejebogsforfatter og instruktør eller — hvis disse kunstnere er udenlandske — da medvirken af danske skuespillere i betydelige roller.

Det foreslås dog i stk. 3, at de film, der godkendes som danske efter bestemmelsen i stk. 2, ikke skal have mulighed for at få tilskud fra filmfonden til nedbringelse af et eventuelt tab. Dette må forekomme rimeligt, da disse film som nævnt ovenfor hovedsageligt er blevet produceret med henblik på afsætning i udlandet. Spørgsmålet, om hvorvidt sådanne film vil give tab og i bekræftende fald af hvilken størrelse, ville iøvrigt ofte først kunne afklares efter længere tids forløb og efter vurdering af udenlandske tilgodehavender m. v. Filmene får derimod efter forslaget — på samme måde som film, der er godkendt som danske efter bestemmelsen i stk. 1 — mulighed for at få del i fondens øvrige støtteordninger, ligesom billetafgiften ved forevisning af disse film tilbagebetales til producenten.

Afgørelsen af, om en film kan godkendes som dansk efter bestemmelserne i stk. 1 eller stk. 2, træffes af ministeren for kulturelle anliggender på basis af en udtalelse fra filmfondsbestyrelsen.

Til § 22.

Iflg. § 33, stk. 2, i lov nr. 155 af 27. maj 1964 om film og biografer kan med danske film sidestilles film, der er optaget ved et økonomisk og kunstnerisk samarbejde mellem på den ene side filmprodu-

center, der er her i landet bosatte danske statsborgere eller danske selskaber eller institutioner, og på den anden side udenlandske filmproducenter. De nærmere bestemmelser herom er fastsat i ministeriet for kulturelle anliggenders bekendtgørelse af 5. marts 1965 om godkendelse af film som danske eller sidestillede med danske film. Iflg. bekendtgørelsens § 7 kan godkendelse af en samproduceret (coproduceret) film kun forventes meddelt, når der er et passende forhold mellem den danske og den udenlandske producents indflydelse på produktionen, mellem indsatsen af kapital fra hver side, mellem kapitalindsats og andel i indtægter af filmen og mellem indsatsen fra hver side af arbejde såvel i kunstnerisk som i teknisk henseende. Endvidere må filmens talesprog være dansk i det mindste i det omfang, hvori dette er naturligt efter filmens handling og indhold.

Film, der godkendes som sidestillede med danske film i medfør af nævnte bekendtgørelse, opnår samme fordele som film, der godkendes som danske efter den gældende lovs § 33, stk. 1, d. v. s. at de omfattes af filmfondens forskellige støtteordninger, og at billetafgiften ved forevisningen af disse film tilbagebetales til den danske producent.

Hensigten med disse regler har været at stimulere danske filmproducenter til at samarbejde, såvel økonomisk som kunstnerisk, med udenlandske filmproducenter. Bestemmelserne er imidlertid kun i meget ringe omfang blevet udnyttet, af de ialt 95 film, som er produceret herhjemme i perioden 1. januar 1965-31. december 1969, har således kun 9 været coproduktioner.

På baggrund heraf kan det næppe være rimeligt fuldt ud at opretholde de nuværende meget gunstige regler for coproducerede film, specielt ikke når henses til, at filmfondens midler fremover kan ventes reduceret betydeligt som følge af bevillingsafgiftens bortfald, nedsættelsen af billetafgiften samt den stadige tilbagegang i biografbesøget.

Der stilles derfor forslag om, at film, der er optaget ved et samarbejde mellem på den ene side filmproducenter, der er danske statsborgere eller danske selskaber eller institutioner, og på den anden side udenlandske filmproducenter under visse i stk. 2 nærmere angivne betingelser skal kunne godkendes som delvis sidestillede med danske film.

Betingelserne for godkendelse af en coproduceret film som delvis sidestillet med danske film svarer stort set til de ovenfor nævnte betingelser i § 7 i bekendtgørelsen af 5. marts 1965 om godkendelse af film som danske eller sidestillede med danske. Man har dog ment udtrykkelig at burde fastslå, at den danske kapitalindsats ikke må udgøre mindre end